

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XIX. Oraculum divinitus editum S. Mechtildi de salute Origenis. Guidonis &
Platinae de Origene iudicium. Hujus causam tuentur Iohannes Picus, &
Iohannes Nauclerus. Favet ipsi quoque Iohannes ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

tate de Origene pronuntiat: quid Vernerum VVestphalum, qui postquam laudes in A
 Originem congesit, conciliare se non posse dicit repugnantes & oppositas de meritis ac
 virtutibus Originis sententias? Quid varios præterea inferioris illius aui Hæreticos re-
 censentem, qui pieraque ipsius placita renouarunt: velut ij quibus nomen fuit de Barulo,
 quos Historici narrant animarum *αποστασην* defendisse, & beatam Virginein pro Angelo
 habuisse: velut Valdenses, qui Sacerdotes quamdiu criminibus & noxis impliciti hærent,
 ordinis sui potestate uti non posse, & pios omnes Sacerdotes esse asserabant? Vnum il-
 lud monitis Lectores velim, asperius fere à Græcis Originem quam à Latinis adhiberi:
 cuius rei causam ad Synodum Quintam referimus, quæ cum Originem una cum Tribus
 Capitulis damnasset, Tria vero Capitula complures Occidentis Episcopi aduersus Synodi
 auctoritatem tueri instituerunt, hinc tuendi quoque Originis profecta apud ipsos videtur B
 esse consuetudo.

XIX. Piam foeminam Mechtildem decimumquartum sæculum tulit. Hujus ante an-
 nos aliquot in lucem emissa vita est, in qua editum ipsi diuinitus oraculum quoddam no-
 fra observatione dignum refertur. Cœlitus quippe Deum ipsi nuntiasse narrat vitæ
 hujus Scriptor, quidquid Samsoni, Salomoni, & Origeni condonatum à se, & indultum
 est, consulto homines celasse, ut rei hujus ignoratione perterriti doctissimi, prudentis-
 simi, & fortissimi quique, perparum de se, omnia vero de Deo sperare discant. Celebraba-
 tur hoc ipso tempore Bernardus Guido, à quo recensentur Origeniani errores, & in Sy-
 nodo Quinta una cum Auctore damnati esse memorantur. Posterior illo Bartolomæus
 Platina præclare egit cum Origene, & magnis cum laudibus exornauit. Maximo vero fuit C
 sequenti atate Iohannis Pici, Mirandulam Comitum, in re literaria laus & celebritas, ut ne-
 que nobiliorem, neque doctiorem patronum sibi Origenes optare potuerit. Inter nongentas
 ergo Conclusiones, quas uniuerso orbi disputandas proposuit, insignis hæc erat: *Ra-
 tionabilis est credere Originem esse saluum, quam credere ipsum esse damnatum.* Ex ingenti illa Po-
 sitionum struce tredecim asteriscis signatas, quasi Fidei Christianæ contrarias, Pici æmuli
 damnauerunt, in quibus ea erat quæ ad salutem Originis pertinet. Apologiam pro se sua-
 que doctrina scripsit clarissimus Princeps, & tutando Adamantio peculiare caput dicavit.
 Septem illud constat articulis, quos referre utile est: *In primo videtur, an Origenes unquam
 hæreticam de rebus fidei opinionem scripsit & crediderit: In secundo, dato quod scripsit, an dogmati-
 ce, vel adheſiue, vel inquisitiue tantum scripsit: In tertio, dato quod adheſiue, an taliter adheſiue, D
 quod ille scribendo moraliter peccauerit, & Hæreticus dici possit: In quarto, dato quod scripsit, & ta-
 liter scripsit, quod scribendo errauerit, an pro talibus unquam pœnituerit: In quinto, dato quod de
 eius nec pœnitentia, nec impœnitentia constet, an sit rationabilis ipsum credere esse damnatum, an sal-
 uum: In sexto, quid ex dictis Decretorum iudicandum sit Ecclesiam determinasse de Origene: In septi-
 mo, quantum obliget in ista materia credulitatem nostram determinatio Ecclesie.* Diversa fuerunt de his
 Conclusionibus, & Apologetico hominum iudicia, adeo ut vitanda multorum offensio-
 ni, ne à quoquam legerentur ista Conclusiones Decreto sanxerit Innocentius 8. Pontifex
 maximus; saluam tamen ac integram Pici exiltimationem esse voluerit. Hujus successores
 Alexander 6. anno 1493. 18. Iunij Breue Apostolicum ad Picum dedit, quod est hujusmo-
 di, ut pro Apologia ipsum valere possit, adeo seuera & graui oratione omni Picum hære- E
 feos & erroris suspicione liberat. Aliis puto Pici exemplum, ut simile pro Origene aude-
 rent, stimulo fuit. Quamobrem Iohannes Nauclerus Tubingensis Præpositus insignia in
 Chronico Origeni elogia conscripsit. Multis eum quoque concelebravit laudibus Iohan-
 nes Tritemius Abbas Spanhemensis, in libr. De script. Eccles. nec errores tamen ipsius
 dissimulauit, ab iisque se alienum esse velle professus est.

XX. Initio superioris sæculi sparsas in Bibliothecis Origenianarum scriptionum reli-
 quas colligere, & in publicam lucem dare primus instituit Iacobus Merlinus Viſturnien-
 sis, Theologus, Canonicus, & Pœnitentiarius Parisiensis. Operi Apologiam addidit pro
 Origene, in qua de Gelasio, & lata ab eo in Concilio Romano sententia, tum & de Hie-
 ronymo non satis prudenter locutus est, nec ut Catholicum ac pium virum, nedum Theo- F
 logum decuit, aliaque adjecit multa, quæ Massæi Cameracensis Scholæ tum Rectoris, &
 Natalis Bedæ Facultatis Theologicæ Syndici expostulationibus patuere. Cum Originis
 ergo ipsi affingerentur errores, multis ac diu res in Supremo Senatu, & inter Parisinos
 Theologos controversa ac disputata est. Certe anno 1522, Apologiæ suæ Apologiam per-
 texere necessum habuit Merlinus. Manu scripta illa seruat in Theologicæ Facultatis Bi-
 bliotheca, e jusque mihi usura concessa est. Quam cur in lucem non emiserit Auctor, equi-
 dem nescio. Tribus illa libris continetur. Prior pro Origene, Originisque doctrina pu-
 gnat, & septem Conclusionibus absolvitur, quarum prima hæc est: *Non est certum & evi-
 dens, nec indubitatum, Concilium aliquod damnasse Originem Adamantium Leonidis martyris filium,
 tanquam Hæreticum notorium & publicum.* Altera ita se habet: *Dogmatizans Originem Adamantium*